

Beste mensen,

Vandaag vieren we Allerzielen. Maar wat vieren we met Allerzielen? Dat is iets wat ik mij recent nog afvroeg, want eerlijk gezegd heb ik nog nooit Allerzielen gevierd. Dus wat doe je dan? Je zoekt het op het internet op. En dat is ook wat ik deed. En zo leerde ik dankzij onder meer broeder Wikipedia en zuster Google dat we met Allerzielen bidden om onze overledenen die gezondigd hebben te helpen in de hemel te komen. 'Zo! Wat zwaar!', dacht ik. Ik merkte dat ik weerstand voelde tegen dit idee. De Engelstalige pagina van Wikipedia klinkt wel erg veroordelend. Als we denken aan onze overleden nabestaanden moeten we toch niet focussen op wat ze fout hebben gedaan?! Maar in het voorbereiden van deze overweging begon ik hier andere ideeën over te krijgen. Met name na een uitzending van het televisieprogramma *Beste Zangers*.

In deze aflevering vertelt zangeres SIERRA hoe ze meer vragen begint te krijgen nu ze steeds ouder wordt. Ze kijkt terug op haar leven en merkt dat dingen anders zijn gelopen dan ze had verwacht. En ze vraagt zich af: heb ik het wel allemaal goed gedaan? Deze aflevering deed mij denken aan een gesprek tussen mijn ouders en mij en mijn broers. Toen mijn ouders realiseerden dat mijn broers en ik onze plek inmiddels aardig hebben gevonden, keken ze terug naar hoe ze ons hadden opgevoed. Ook zij merkten dat dingen anders zijn gegaan dan ze hadden kunnen bedenken, en ook zij vroegen zich af: 'jongens, hebben we het wel allemaal goed gedaan?'. 'Hebben jullie iets gemist in jullie opvoeding?' 'Hebben we niet te veel gewerkt en te weinig met jullie gespeeld?'. In het gesprek werd duidelijk dat mijn broers en ik inderdaad sommige dingen hadden gemist in onze opvoeding. Maar we zagen ook in dat onze ouders altijd hun best hadden gedaan om zich voor ons in te zetten. Blijkbaar gebeurt het dat onze naasten – zelfs met alle goede bedoelingen – toch kunnen voorbijlopen aan wat anderen nodig hebben.

Dit verhaal vertelt iets over wie de 'armen van geest' zijn, over wie Jezus spreekt. Met armen van geest verwijst hij naar mensen die zich kwetsbaar durven op te stellen. Mensen die niet enkel bezig zijn om zichzelf te manifesteren maar open staan om geraakt te worden door anderen en/of door God. Mensen die aan anderen durven te vragen: 'heb ik het wel allemaal goed gedaan?' Maar armen van geest zijn niet alleen maar mensen die hun *eigen* beperkingen onder ogen durven te komen; nee, het zijn ook zij die met de beperkingen van anderen willen proberen te leven. Die wanneer anderen hen kwetsen niet voor eigen rechter willen spelen, maar mild zijn richting de ander. Die deze beperkingen onder ogen durven te komen en toch met de ander op pad willen blijven gaan. De armen van geest zeggen: 'ik kan misschien niet begrijpen waarom jij hebt gedaan wat je hebt gedaan, maar ik wil wel voor je bidden'. Armen van geest vragen aan God vergeving voor hun tekortkomingen, zoals zij ook proberen de tekortkomingen van anderen te vergeven.

Beste mensen, op deze avond herdenken we onze overleden naasten. We staan opnieuw stil bij wie onze overledenen voor ons waren en nog steeds zijn, de mooie maar ook de moeilijkere momenten. We vertrouwen dat onze overledenen met hun al hun mooie kanten, maar ook met wat er misschien ontbrak bij God in vrede thuisgekomen zijn. En dat ook wij ons met al onze sterktes en beperkingen welkom mogen voelen bij onze naasten en bij God.

Woord van welkom

Beste mensen,

Hartelijk welkom op deze Allerzielen viering.

Op deze avond denken wij opnieuw aan onze overledenen.

We denken terug aan wat we met hen hebben gedeeld: (momenten van) liefde, warmte en betrokkenheid. Wat we wederzijds hebben mogen geven en ontvangen.

Maar er mag ook ruimte zijn voor wat onaf was, voor de vragen en de twijfels die je nog hebt; voor wat we misschien anders hadden gewild...

Met al deze gevoelens van dankbaarheid, verdriet en gemis mogen wij er zijn bij God de Eeuwige die wij noemen Vader, Zoon en Heilige Geest.